

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 3 frt. 50 kr. egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

Felolós szerkesztő:

Ifj. Gily Ede.

Kiadó s laptulajdonos.

Kutasi Imre

Szerkesztőség: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet).

Kiadóhivatal: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint).

Hirdetések a legmórsókeitebb árazámitás mellett vétetnek fel.

Egyes szám 4 kr.

A király Kolozsvárott.

Debreczen, szept. 21.

Ő Felsége, Magyarország királya a napokban Kolozsvárra érkezik, abba az erdélyi városba, amely még rövid idővel ezelőtt egy komoly és aggasztó nemzetiségi mozgalom középpontja volt. A magyar korona viselője meg fog ott győződni, hogy a legmagasabb bizalmával kitüntetett tanácsosai, hogy báró Bánffy Dezső magyar miniszterelnök mindent megtartottak a nemzetiségi kérdést illetőleg, a mit ígértek és hogy a mostani kabinet nemzetiségi politikája az egyedül helyes és céltudatos.

A belső kormányzásnak ez az oldala minden magyar kormányban a gyengéjét képezte. Az ellenzéknek e téren gyűjtötték legerősebb fegyvereiket és leghevesebb támadásaik mindig a nemzetiségi politikára vonatkoztak. Tárgyalások és alkudozások egymást követték, sóviniszta fenyegetések gyakran váltakoztak barátságos előzékenységgel, míg az eddigi kormányok félnék lavirozása az európai hirhedségre jutott és az osztrák császárhoz intézett memorandumot megérlelte.

Itt vette át báró Bánffy a kormány gyeplőit. Mint a román agitáció, a hazaáruló propaganda kitűnő ismerője, öklével egy nagyot ütött az egész mozgalom veszedelmes csucsára és oly tanácsokat adott a koronának, aminőket legtalent-

tumosabb elődei sem adtak. — Az egész ország, az egész közvélemény egyetért az oláh agitátorok megkegyelmezésével. Az egész irányadó európai sajtó, legyen az német szövetségesünk, vagy Oroszország, Franciaország, Anglia, Ausztria sajtója, csak a meleg elismerés szavával szól Bánffy miniszterelnök céltudatos eljárásáról, aki feltudta világosítani a külföldet arról, hogy itt egy céltudatos, tevékeny, szabadelvű magyar kormány van, amelynek nincs szüksége arra, hogy a külföld előtt osztrák kollégája kabátjának a szárnyába kapaszkodjék. — Báró Bánffy dokumentálta a külföld előtt a magyar kormány jelentőségét és önállóságát, világossá tette, megértette, hogy itt egy önálló magyar korona védelme alatt önálló magyar politika létezik.

Báró Bánffy miniszterelnök sikerei igazságos méltánylásra találnak a haza határai közt, valamint a külföldi sajtóban, amely tele van elismeréssel és irigységgel. A miniszterelnök szilágysomyói beszédét, az oláh agitátorok megkegyelmezését rokonszenves vezércikkelyekben méltányolták; ugy a bel-, mint a külföldön elszoknak a gondolattól, hogy Magyarországon az ügyek vezetésével megbízott ideiglenes kabinet kormányoz. Többé nem félnek, de reménylik, hogy ez a kormány hosszúéletű lesz, mert sikerről sikerre haladva, napról napra érthetőbben megbizonyítja Bánffy miniszterelnök, hogy ő

kevesbbé szónok, mint inkább a tettek embere, a ki kevésbbé szavakkal, mint inkább jól megfontolt, határozott és fáradhatlan tevékenységgel törekszik a magyar állam fejlődését és a magyar államesszme konszolidálását biztosítani.

A szép frázisok és emlékezetes beszédek egész évtizedei vonultak el Magyarországot felett a nélkül, hogy a nemzetiségeket a törvényességnek és államiságunk elismerésének terére lehetett volna szorítani és ime báró Bánffy ő Felsége elé lép Kolozsvárott: román honfitársaink a magyar miniszterelnök által köszönő feliratot nyujtanak át Magyarországot királyának.

Báró Bánffy azon fárad, hogy az oláh nyelvű magyarokat rávegye, hogy vegyenek részt a parlamenti tárgyalásokban; megértette velük, hogy panaszaikat a magyar parlamentben kell előadniok és az erdélyi románok megígérték, hogy a legközelebbi választások alkalmával képviselőiket elküldik a parlamentbe.

Ebből az ígérethől meg fogja tudni a korona, hogy Magyarországon a nemzetiségek elnyomásáról, brüszkizásáról beszélni nem lehet és azt a bizalmat, mellyel a magyar nemzet báró Bánffy kormányzása iránt van, teljes mértékben szankezionálja és megerősíti a koronának a mostani kormány stabilitásába és hasznosságába helyezett bizalma.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA.

Hugocskáim kikurálva.

— Asszony készülj, vendégeink jönnek! . . . Rontok be nagy sebbel-lobbal a minap a konyhába, éppen déli 12 órakor.

— Jézus Mária! — hát hová gondolsz, most vendéget hozni a nyakamra. Tudod, hogy szombat van, hogy surolnak, meszelnek; egy kis rántott leves s a holnap libának apróléka rizskásával, ennyi az egész ebéd. De Tóni, Tóni! — miért nem ízen . . .

— Ahán! (Jól esett ijesztgetni, soha sincsen szombaton rendes ebédem.) vagy ugy, hát csak másnak, nekem ki sem rukkolnál? Pedig én nem segíthetek a dolgon, mert . . . mert . . . hm . . .

— Beszélj már! . . .

— Mert . . . két hét múlva itt lesz Máli néném a leányaival; tudod a Lotti és Flórival.

— Eredj, te rossz esont, így megijeszteni. — Azzal édes mosolygással a nyakamba kapaszkodott s úgy össze vissza csókolt, hogy elengedtem volna az aprólékot is rizskásával, ha pusztán nekem szól. Mert tulajdonképpen örömeben tette; gazdasszonyi jó hire — ép-ségben maradt!

Ebéd alatt aztán a rántott leveshez is alig jutottam hozzá, annyi kérdésére kellett megfelelni.

— Hát hogy van a kedves néni? . . .

Mit ir? . . . Milyenek a lányok, ninesen udvarlójuk? Ugyan szólj már! . . .

S azzal még azt is kirázta a kanalamból a feleségem, mit már kimerítettem a tányéromból.

Benyultam a kabátzsebembe s oda nyujtottam a Máli néni levelét.

— Tessék! Olvasd, megtudsz mindent belőle.

— Eredj te kiállhatatlan, duzzog az asszony — csak vőlegény korodban voltál mézes-mázos.

Most — tessék! . . . olvassa el ha tetszik. Bezzeg ráuntunk ugy-e?!

— De kérlek, csak megebédeljek, mindent elmondok.

— Persze, a feleség semmi, az ebéd az a fő; azért van a feleség is.

Ez a vendéglátás és várás első felvonása. Aztán jön a ház felforgatása, s az erszényem folytonos zaklattatása.

Két hétig hirtelen ebédek és hideg vacsorák, mert nem érnek rá, jön — Máli néni!

Végre megérkezik a napja.

En kocsiba ülök, az asszony azonban előbb megigazítja nyakkendőmet, lelkemre köti, hogy a nagykendőket el ne veszítsem az ülésről, mit a néném és leányainak küld, mert hűvös a nyári est.

A gyerekeket már fél 7 órakor megvacsoráltatják, hogy mentül előbb lefektessék s békével tolyhasson a beszélgetés.

A Jutka szolgáló szobaleánynak léptetik elő s az utolsó este is magyarázza az asszony, hogy melyik oldalról nyujtsa a tálat

s ha valaki konyeret kér, ne a két ujjá között, hanem kosarastól nyujtsa.

A ház eleje kisöpörve: a konyhán süstörékel a pecsenyék halmaza; gyümölcs gulába rakva és a feleségem ideges nyugtalansággal várja a vendégeket.

Minden kocsizörgésre felugrik.

Végre beröpülünk a nyitott kapun. Kisztihand! . . . S a szőke Flóri már a feleségem ünnepi frizuráját összeboglyozta.

A leányok körül veszik. — Jaj be jól néz ki kedves néni. Majd Lotti, majd Flóra czuppant a kezére és arcára felváltva.

Csak nagy nehezen jut hozzá Máli néném is egy ölelésre és egy hosszú, öreg-asszonyos esókra.

Egy órába telik, míg eltelnek egymással, jó háromba, míg eszükbe jut az álom.

A leányok lefekszenek, a néném én is elkisérem a hálószobáig.

Ott aztán elmondja, hogy baj van a faluban, azért rontott oly hirtelen vendégségbe hozzánk

Mióta özvegy, hát két felesleges szobát kiadott. Szerencsétlenségére két katonatisztnak. S ez a két leány azóta tisztánl kezd ismerni az embert,

— Se baj néném! Hisz van — kau-cziójuk.

— De nem addig van az! Te is világba beszélsz. Hát nekem nem volt, mikor Lovassy Béla elvett. Aztán ha Zsiga bátyánk — Isten nyugtassa meg haló porában — elválásom után rám nem hagy egy csapat örökséget, bizony nem tudom volna-e kau-cziója ennek a két leánynak! . . .

Politikai hírek.

Néppárti nagygyűlések.

E hó 22-én néppárti nagygyűlések lesznek Rózsáhegyen és Tolna-Tamási-ban. Esterházy Miklós Mórész gróf Tamásiba megy a nagygyűlésre, ifj. Zichy János gróf pedig Rózsáhegyre. Október hó 10-én Mosonyban lesz néppárti nagygyűlés, a mit e hó 16-án határoztak el Köpcesényben, egy Batthyány József elnöklete alatt tartott nagyobb értekezleten.

Justh Gyula a párt egyesüléséről.

Justh Gyula a napokban Orosházára megy, hogy az odavaló népkörnek diszelnökké történt választását megköszönje. Ezt az alkalmat Justh fel fogja használni, hogy politikai kijelentéseket tegyen s nevezetesen a függetlenségi és 48-as párt újra-egyesüléséről nyilatkozzék. Justh Gyula az egyesülést Kosuth Ferenczel szemben, a mai viszonyok közt sem kívánatosnak, sem lehetségesnek nem tartja.

Három törvényjavaslat.

A képviselőház elé kavéssal a nyári szünetre való eloszlás előtt három fontos törvényjavaslatot terjesztett a földművelési miniszter a Közép-Duna egységes szabályozása, valamint az ország jelentősebb folyóvizén szükséges szabályozási munkálatok, a szarvasmarmarha-tenyésztés országos emelésére szolgáló alay és a mezőgazdasági termények és termékek tilalmazása tárgyában. E javaslatok, mint értesülünk, október hó folyamán tárgyalás alá kerülnek a ház illető szakbizottságaiban s esetleg már a budget-vita folyamán napirendre fognak tűzteni a ház plenumában is.

Külföld.

Osztrák-magyar-bolgár kereskedelmi szerződések.

A bolgár kormány már kinevezte azokat a küldötteket, a kiknek hivatása lesz az osz-

trák magyar-bolgár kereskedelmi szerződés részleteit megbeszélni. A bizottság tagjai már legközelebb Bécsbe utaznak.

A lengyel miniszteri állás.

A lengyel lapok szerint most elhatározták, hogy a lengyel miniszteri állást és pedig a kultuszminiszterium mostani vezetőjével, Rittner doktorral töltsék be, bár későbbi időben. Badeni gróf bemutatkozásakor, ki fogja jelenteni hogy ezen tárca betöltését későbbre tartja fenn.

A közös pásztorlevél.

Ez a Litterae Circulares tudvalevőleg foglalja azoknak az utasításoknak amelyeket az alpapság részére az egyházpolitikai törvények által teremtett új viszonyok közepette adtak ki. Dicséretére legyen mondva a püspökök közös pásztorlevelének, hogy a magyar főpapságnak szokásos böles mérséklete és körültekintő óvatossága, amitől csak némely főpásztorok szoktak néha eltérni, — ebben a közös levélben is illő kifejezésre jut. A főpásztori körlevél — oly értelemben utasítja a lelkészeket, hogy a feleket az egyházi házasság megkötését előzőleg a házasságról szóló törvény értelmében és az ezáltal előírt alakosságok teljesítése végett az állami tisztviselőhöz utasítsák. Amde kötelességévé teszi a lelkészeknek, hogy ugy ez alkalommal mint a házasság szentségének kiszolgáltatásakor, valamint az egyházi szószékről ne szünjenek meg hiveiknek lelkükre kötni a a katolikus vallásnak sértetlenül megőrzendő tanai és az egyházi törvények érvényét, amelyek ugy a házasságkötést, mint egyéb vallási cselekményt illetőleg is változatlanul érvényesek és kötelezők maradnak.

A katolikus fél azzal a czéllal és szándékkal jelenjék meg az állami tisztviselő előtt, hogy a világi törvénynek engedelmességgel, mindenekelőtt házassága polgárjogi követke-

ményeinek állami érvényét biztosítsa, hogy azután a házasságot magát nyomban, vagy lehetőleg mielőbb saját papja előtt kösse meg. Mert a keresztyén ember házassága amellelt, hogy lényegében vallásos szerződés, emellett Krisztus urunk által rendelt szentség is, de ugy, hogy maga a szerződés is szentség. Törvényes szerződés és szentség oly lényeges két alkotó eleme a keresztyén házasságnak, hogy az egyik sem létezhetik a másik nélkül, a kettő egymástól elválaszthatatlan.

Am a katolikus hívő, — ugymond a körlevél, — csak jelenjék meg az állami hatóság előtt és kötelességszerűleg vesse magát alá a házasságbani titelkező állami bíróságnak, hogy a zaklatásokat és büntetéseket elkerülje, a maga házasságának állami elismerését, gyermekeinek törvényességét és ennek az öröklésre és vagyoni jogi kérdésre kiható hatályát biztosítsa, — de mivel a házassági szerződés szentség és a szentség nem járuléka a már megkötött házasságnak, hívőire nézve az egyház egyedül magát tartja illetékesnek azon formák megállapítására, melyek megtartásától a házasság egyházi érvényessége függ.

A katolikus egyház törvényeinek érvényét az október 1-én életbe léptetendő törvények az egyházi anyakönyvek vezetését, az egyházi házasságkötést és házassági bíraskodást illetőleg egyaránt nem alterálják. Polgári hatályuk megszűnik, de nem szűnik meg ezáltal egyházi jogi érvényük, mely a katolikus hívőkre nézve kötelezők.

A püspökök utasítják ehhez képest a lelkészeket, hogy az 1827: 23. törvényzikk értelmében az illetékes törvényhatóságoknak új év után beszolgáltatott kereszteselési, házassági és halotti anyakönyvek másodpéldányait e hónap 30-ikán lezárván, október első

— Szóval nem akarom katonának adni. Vándor, ezigányélet ma itt, holnap ott?!

Gavallérokodni, minden józan takarékosság nélkül élni, urnak lenni akarva, nem akarva. És háziisan neveltem őket és most beléjük ütött a motosz.

Szinte belé fulladt Máli néném a nagy indulatba.

— Hát ide hoztam, szivességben bizva, hátha elfelejtik azt a két csél-csap tisztecskét.

— Örvendek kedves néném, rajta leszünk. Aludjék nyugodtan, jó éjszakát!

Aztán mulott nap-nap után. Lakóhelyem nevezetességeit mind bebarangoltam velük. Rendeztem kirándulást, csolnákázást, házias-télyt is az ifjúsággal, csak hogy elfelejtsék az — uniformist. És a 9-ik napon mégis egyszer csak azt mondja Lotti hugom:

— Bácsikám, nincs itt katonaság!?

— Az ám, még egy uniformist sem látam, mióta hazulról eljöttünk. Szól a szösze Flóri. Szinte megsajnáltam, olyat sóhajtott utána.

— A biz igaz! Dehogynincs kedves tubuskám. Majd elmegyünk a Város-kertbe délután sétálni Talán egyet-kettőt majd csak találunk ott.

Lotti már háromszor zaklatott, hogy nincs már meleg, gyerünk. A Flóri pedig uszott habkönnyű rubájában; szép szösze fején buzavirágos szalma kalappal.

Végre kezdett a nyári nap melege alkony felé szünni. Karomra fűztem a két leányt, nem tagadom jól esett. Husz évvel ifjabb lettem egyszerre. Máli néném és a feleségem utánunk.

A leányok nyughatatlankodtak.

— Még se látok senkit, szól Lotti.

— Tisztelet ért bácsikám?

— Vagy ugy! . . . majd . . . majd.

Egyszerre két uniformisos tűnik fel a látó határon.

— Nini bácsi — szinte elrántottak — amott jönnek — ketten.

Csakugyan két egyenruhás alak bontakozott mind jobban ki.

— Bemutassalak beneteket?

— Igen . . . oh igen . . . majd kibujtak a bürükből a szegény leányok.

. . . Lapu Demeter, Percz Miksa, hugaim Lotti és Flóri . . .

— Hová urak?

— Sétálunk, ha megengedik . . .

S azzal Lotti, Flóri, Lapu és Percz előre indultak, én visszamentem az asszonyokhoz . . .

Mikor este fáradtan ültünk a vacsorához, a két leány nem győzte dicsérni azt a derék két tisztet.

— Milyen szellemes volt a zöld hajtókás. Milyen ezredbeli, mondja csak bácsi?

— Hát a piros hajtókás — kérdi ölelgetve a szöke Flóri!

— Hát az egyik finánc szemléz, a másik meg a csendőr őrsvezető volt gálában. Tudjátok ilyen kis városban szeretik az uniformist mentül hasonlóbbá tenni a — tisztékéhez.

Hanem erre a két leány csaknem elájult.

Az asszonyok hangos hahotára fakadtak s csak ugy dültek a pamlagra.

— Vakok vagytok kedves leányaim ugy látom én, ha — uniformist láttok. Mondja Máli néném.

A két leány felugrott mellőlem. Az egyik nem respektálva nagybácsiságom — a legyezőjét, a másik a zsebkendőjét csapta hozzám, aztán futott a másik szobába mindkettő. Flóri megállt az ajtóban s visszaszólt:

— Nem volt szép magától Tóni bácsi . . . Aztán bezárkóztak. Még más-, sőt harmadnap se akartak látni.

Mikorára haza értek, tudta az egész város leányserege, a Tóni bátyja szerezte gavalérok történetét.

Azon a télen nem is mentek tisztietélyekre. Máli néném boldogan irkálta, hogy kényszerülve szegényükhen, alaposan ki van kurálva a leányok. A polgári mulatságokra járnak.

Még azon a télen férjhez ment a Lotti és a Flóri is.

Az egyiket egy gazdag szappanos, a másikat egy fiskális vette el.

Mindkettő meghívott a lakadalmára násznagynak.

Az egyiknek a férje szappannal és gertyával látja el a házam, a másik megígérte, hogy leendő pereim ingyen végzi.

Mikor pedig a volt lakóik — a két nyalka hadnagy közül az egyik kviétált és diurnista lett, hát a Lotti sajátkezüleg himzett kapricz párnát küldött ajándékba.

Egy fél év mulva a Flóri hugoskám prezentelt meg két bödön lipói turóval és öt liter borovicskával, a mit nagyon szeretek.

Máli néném akkor azt írta, hogy a másik hadnagyot most helyezték át Boszniába s hogy ehhez tértek a leányok, nagyon jó — asszonyok!

En pedig nem tudom, hogy mit gondoltak rólam az én hugoskám, mikor azokat a bizonyos időszerű ajándékokat küldték . . .

Azt hiszem és talán nem csalódom, hogy azt:

— Az Isten áldja meg Tóni bácsit, de is — jól tette!

Frank Zoltán.

felében be küldeni el ne mulasztják. A katolikus lelkészek mindamellett utasítatnak egyházi anyakönyveiknek folytatólagos továbbvezetésére, bár október elsejétől fogva nem kötelezvék a másodpéldányok elkészítésére, amint inentul megszűnnek a lelkészre nézve azon állami, kormányhatósági rendeletek is, amelyeket eddig a házasságkötésnél az eskető papoknak figyelembe kellett venniök, például a kiskorúakra, a katonákra, külföldiekre nézve kibocsátott rendeletek. A lelkészeknek elég az állami tisztviselő által a törvény rendelete szerint kiadandó utasítás alapján az iránt bizonyosságot szereznök, hogy a polgári alakiság szerinti egybekelés megtörtént.

De ha a polgári törvény nem is tiltja, hogy a lelkész a felek által fölmutatott és polgári bizonyítvány útján őket legott a válás szertartásai szerint összekösse, a püspök utasítása szigoruan lelkőkre köti azon kánoni szabványok figyelembe vételét, amiket a házasságról szóló polgári törvény figyelmen kívül hagy.

A születendő gyermeket azonban, minden tekintet nélkül a házasság természetére, amelyből erednek, meg kell a katolikus lelkésznek keresztelni és egyháza anyakönyvébe be kell vezetnie. Így rendeli a lelkészkedő papságnak a magyar püspöki kar, mert így végezte a Congregacio Officiorum. A lelkészeknek parancsolják meg a püspökek, hogy senkit se utasítsanak el a kereszteléstől a polgári törvény által azon lelkészekre szabott büntetés elkerülésének ürügye olatt, akik a polgári törvény által a szakadóknak szántakat az egyház kebelébe veszik föl.

Ismételve utasítja végül a püspöki kar a papságot, hogy a hívőket az új törvényekkel szemben polgári kötelességeik iránt tájékozni el ne mulasztják, mástésztt vallásuk változatlan tanai iránt megteveszteni ne engedjék. Hogy óvják őket az olyan házasságtól, amely polgárilag érvényes és megengedett, de az egyház tanai szerint tilos lévén, nem részesülhet az egyház áldásában.

Egyről-másról.

Megszökött imádó.

— Megtörtént. —

A rendőrség krónikájában éppen olyan fontos szerepet játszanak a kódós szeptemberi éjszakák, mint egynémely rossz novellában. A minap is, hogy egy kódós éjszakai rendőri őrzőjét cirskált az utcaánkon, belebotlik az egyik rendőrbiztos egy síró-rívó kis leányba, aki céltalanul csatangolt az éjben.

Még a vörösre dörzsölt szeméibe hulló frou-frou-ja is könyttől ázott volt. S hogy remegett a kimerüléstől, a félelemtől és a hidegtől az az apró gyerekleányka. Aztán meg egyéb baja is volt a kicsikének, de azt majd megtudjuk később.

A rendőrbiztos bekísérte a reszkető leányt. Ott azután kezdetét vette a vallatás.

Lesütötte a szemét, sirt s nem akarta bevallani sem a nevét, sem azt, hogy mi módon került ilyen zsenge korában éjnek idején az utcára. A rendőrbiztos összeránczolta szürke szemöldökét, szigoruan hangon rivallt reá a boldogtalan leányra, hogy most azonnal be fogja csukatni az egerek közé, ha mindjárt be nem vallja a bűnét.

A kicsike megijedt a fenyegetéstől s megeredt ajkán a szó. Elmondta, hogy P. Ilonkának hívják, 15 éves és hogy megszökött

Nagyváradon lakó szüleitől, mert az ideálja, akibe nagyon szerelmes volt, azt ígérte neki, hogy feleségül fogja venni.

Még a vasuton is egyre biztatgatta, hogy soha sem hagyja el, hogy mindig nagyon fogja szeretni. S szerette is másfél napig, amíg együtt laktak egy debreczeni vendéglőben. Boldog volt a leányka nagyon.

Tegnap azután az imádott férfi, akivel a kis Ilonka megszökött a mamája szoknyája mellől, véget vetett az „örök szerelem“-nek s a kicsikét magára hagyta a vendéglőben. Nem is tért vissza hozzá, még csak a számlát sem fizette ki.

Itt azután hangosan kezdett zokogni az a megsalt leány. A mamája jutott eszébe, meg a papája, a kinek a haragja borzasztó lehet.

Nem mert hazamenni! Meg aztán utiköltsége sem volt. Így került az utcára, onnan meg a rendőrség elé.

A rendőrség táviratilag értesítette a regényes hajlamu leányka szülőit, mire az apa megérkezett s hazavitte az eltévedt leányt.

A rendőrség jegyzőkönyvében pedig ott áll a rejtély:

„A leány a szöktető nevét a hosszas vallatás daczára sem mondotta meg.“

Gyermekszerelmesek! Ha meg akartok szökni, ne jöjjetek Debreczenbe, mert itt a rendőrség ellensége a romantikának és az idyllnek!

Vidék.

— Biharvármogye gyásza. Beliczay Sándor belényesi főszolgabírótt súlyos csapás érte. Egyetlen, szép reményekre jogosító Kornél fia, Biharvármogye közigazgatási gyakornoka tegnapelőtt meghalt Budapesten, ahova a súlyos beteget gyógykezelésére vitték.

— **Agarász verseny.** „A szatmárvármegyei gazdasági egyesület“ a szeptemberi kiállítás alkalmából egy verseny agarászatot is fog tartatni, mintegy előhírnökéül a megalakult agarászegyesületnek. A versenyt rendező bizottság szeptember 18-iki gyűléséből a verseny programot következőképpen bocsátotta ki. 1.) Szeptember 30-án reggel 7 órakor gyűlekezés Szatmáron a nagypiaczon levő „Kölcsy“ szobornál. 2.) Verseny indulás a lázári határról a nagypeleskei és batizi határok felé. 3.) Vegyes verseny, futtathatnak az egyesületi tagok saját nevelésű kutyáikkal, tét nincs, nevezni lehet Böszörményi Emilnél Szatmáron szept. 29 d. e. 9 óráig. — Díjak a felajánlott tiszteletdíjakkal 1.) egy ezüst bilikom, 2.) egy ezüst serleg, 3.) egy ezüst kulacs. Kelt Szatmáron 1895. szeptember 18-án tartott rendezőbizottsági gyűlésből. Domahidy István, Böszörményi Emil. Az agarászat sport hívei, kik az alábbi időben megyénkben felszaporodtak, hogy az egyesületi alakulást már kimondották, mint halljuk tömegesen akarnak résztvenni a versenyben, a mely a nézőknek is érdekes látványt fog nyújtani. Ennélfogva az érdeklődő közönséget ez uton hívja föl a versenyben való megjelenésre.

— **A szatmármegyei függetlenségi és 48-as párt** október hó 3-án tartja Nagy-Károlyban őszi rendes bizottmányi gyűlését. Ez alkalommal leplezik le Kossuth Lajosnak arcképét is. A gyűlést megelőző estén a polgári olvasóköri helyiségében értekezlet lesz a gyűlés tárgyainak megbeszélése céljából.

Előfizetési felhívás!

A „*Debreczeni Hirlap*“ október elsejével fennállása V-ik évének IV-ik negyedébe lép. Ez új évnegyed alkalmából szólunk a nagyrabecsült olvasóközönséghez!

A chablonszerű előfizetési felhívást

mellőzve, elmondjuk, hogy a „*Debreczeni Hirlap*“ marad a régi: a kormánytól és a pártoktól egyaránt független, bátor hirdetője a tiszta liberális musnak, védelmezője az igazságnak, üldözője a jogrendet sértő bűnnek és támogatója minden nemes és közhasznu intézménynek.

A „*Debreczeni Hirlap*“ érti a haladó kor jelszavát és erről hasábjain nyílt őszinteséggel mutat bizonyosságot.

Főtörökvsünk lesz továbbra is, hogy a közönséget minden nevezetes eseményről gyorsan, pontosan, kimerítően és megbízhatóan tájékozzuk. E célból Budapesten egy az iránytadó politikai körökkel közvetlenül érintkezésben álló ujtudósítót szerződtettünk, a ki minden fontosabb eseményekről bő távirati közlésekkel látja el lapunk szerkesztőségét. Egészen ujra szerveztük külső munkatársaink, tárczairóink és levelezőink gárdáját is úgy, hogy értesülések dolgában a vidéki hirlapirodalomban páratlanul állunk.

A „DEBRECZENI HIRLAP“ hetenkint „Virágoskert“ czimen gyermeklapot, havonkint jegyzéknaplót és évenkint nagy képes naptárt mellékel előfizetői számára.

Ezen kedvezményeken felül most belépő új előfizetőinknek a lapot f. é. október hó 1-ig ingyen és bérmentve küldjük.

Reméljük, hogy fáradhatatlan munkánk és nagy anyagi áldozataink méltánylásra találnak se város és megye művelt közönsége tömegesen fog csoportosulni előfizetőink táborában.

A „DEBRECZENI HIRLAP“ előfizetési ára: egy évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr.

Hazafias üdvözlettel:

A „*Debreczeni Hirlap*“
kiadóhivatala.

A napolyi gályarabok emléke.

Debreczen szept. 21.

Ma adták át ünnepélyesen Debreczen város közönségének és a Csokonai körnek megőrzés és gondozás végett azt az emlékkövet, amelyet özv. He gy i Mihályné a lelkes honleány és a hitbuzgó protestáns nő kegyelote létesített az emlékkertben a protestantizmus áldozatainak emlékezetére.

Az átadási ünnepély alkalmából, mielőtt annak lefolyásáról referálnánk, kegyelotes megemlékezésünk jeléül visszapillantunk a multba, élénk idézzük borzalmait annak a kornak, a melyben a hitvallás védelmében az emberek hősként születtek és mint vértanuk haltak el.

Már 222 év mult azóta, hogy Pozsonyban egy katolikus férfiakból alakult rendkívüli törvényszék ült össze, hogy ítéletet hozzon azok fölött, a kik a protestáns hitvallást terjesztették. A megjelent lelkészeket azután a törvényszék állásukról való lemondásra akarta birni s mikor ez ellen a lelkészek tiltakoztak s a nyers erővel nemben is bátran tettek hitvallást, valamennyit börtönbe vetet-

ték. A protestáns üldözés valamennyit börtönbe vetették. — A protestáns üldözés valamennyi borzalmát bőven tárgyalja le a magyar história. Az üldözések több mint egy százados ideje alatt számtalan jó protestáns szenvedett martirhalált, vagy sinylődött börtönökben, míg végre I. Lipót király bűnét II. József császár tette jóvá ismeretes türelmi rendelkezésével, amely először ismeri el a magyar protestánsok szabad vallásgyakorlatát és lelkiismereti szabadságát, mely azóta teljesen ép-ségben van s amely mellett megerősödtek s számbelileg is gyarapodtak a magyar protestánsok.

A protestantizmus vértanui közül negyvenegyet még azt sem engedték meg, hogy hazai börtönben pusztuljanak el, hanem gályarabságra huzolták őket Nápolyba, ahonnan csak a véletlen és egy hőselkü kapitány segítségével szabadultak meg. Ezeknek a protestáns vértanuknak, akik annyit szenvedtek hitükért, ma leplezték le az emlékoszlopát.

Az ünnepély lefolyásáról a következő részletes tudósítást adjuk:

Pontban tizenkét órakor vette kezdetét az „Emlékkertben” a leleplezési ünnepély, a kert ez alkalommal szűknek bizonyult a több ezerre menő közönség befogadására. Kiss Áron püspök a papszentelés után a kollégium dísztermébe ment, a hol a lelkészi kar összegyűlt s kevéssel tizenkettő előtt jött le a kertbe, követve az összes esperesek és újonnan felszentelt lelkészeket. Ott voltak továbbá Simonffy Imre királyi tanácsos, polgármester és Vértessy István főjegyző a város képviselőjében, Széll Farkas, a „Csokonai”-kör elnöke, azonkívül hölgyek nagy számban.

A magasztos ünnepélyt a főiskolai énekar nyitotta meg, előadva Mácsey Sándor vezetése alatt egy alkalmi dalt.

Utána Balogh Ferencz főiskolai tanár tartotta meg remek emlékbeszédét.

Nagyhatású beszédében fényes szavakban emlékezett meg az emlékkő készítőjéről, a nagyelkü özv. Hegyi Mihályné urnóról (Zajos éjlenzés.) „Midőn — ugymond — a nagyelkü, hitbuzgó urnó távollétében értesült arról, hogy a szobor elkészült s az emlékkertben felállítva lett, következőket írta: Örömmel telik el szívem, hogy a Mindenható jó Isten igaz református hitem e csekély jelét megérnem engedte.”

Nem szorul dicséretre a példátlan nemes tett. Beszédében esetelte továbbá a gályarabok küzdelmeit, szenvedését, megemlékezett a nagynevű megsabadítóról, Ruyter Adorján hollandi tengerész kapitányról is.

A gyönyörű emlékbeszédet szünni nem akaró éjlenzés követte s annak lecsillapultával ugyancsak Balogh Ferencz tanár, özvegy Hegyi Mihályné urnó megbízásából és az egyházkerület nevében is átadta az emlékkövet további gondozás czéljából a város és a „Csokonai kör” jelenlévő képviselőinek, a kiknek nevében Simonffy Imre királyi tanácsos, polgármester átvette az emlékoszlopot rövid beszéd kíséretében.

Kiss Áron püspök helyezte el először a tiszántúli ev. református egyház kék szalagos, babér koszoruját az emlékkövön „Erős várunk nekünk az Isten” szavak kíséretében.

Az ev. ref. felsőbb leányiskola nemzeti színű szalagos, óriási palma és babérkoszoruját, a melyet Janátk Alajos helybeli műkertész készített el remek kivitelben, Kálosa Róza két növendékkel tette le az emlékköre.

A felsőbb leánynevelő intézet növendékeinek gyönyörű koszoruja méltó dísz a nagynevű mátyrok emlékoszlopának.

Koszorut küldtek még a debreczeni polgárok is, a melyen fehér szalag volt, fekete szegélylyel és rojttal.

Kiss Áron püspök imája következett a megkoszorúzás után, a ki egyszersmind meg is áldotta a közönséget.

A magasztos, lélekemelő ünnepélyt a 46 ik zsoltár elnéklése zárta be.

A nagyelkü urnó ajándékából ott fogja hirdetni örök időkön keresztül az emlékoszlop a magyar protestantizmus áldozatainak hallhatatlan voltát, a kiknek emléke minden református ember szívében örökkön örökké élni fog.

—d.

Papszentelés.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, szept. 21.

Ma reggel volt a kálvinisták hatalmas templomában az az ünnepélyesség, a mely lélekemelő voltára minden más egyházi ünnepély felé emelkedik. A maga egyszerűségében magasztosabb, gyönyörűbb ünnepélyt képzelni sem lehet. Milyen magasztos látni hatvan hatalmas, fiatal lelkész esküjét, a mint sorban kezét szorítanak az egyházkerület püspökével és espereseivel; benne van e kész-szorításban annak ígérete is, hogy minden igyekezetüket arra használják fel, miszerint az előttük álló nagyoknak méltó utódai lehessenek.

Egy fiatal lelkész meg a szószékről gyönyörű, megkapó beszédben szól arról a kötelezettségről, a mely a papi palást viselésével jár.

Az ezrekre menő közönség minden egyes tagján látható volt a meghatottság ez ünnepélyen, a mely hatvan lelkészt vett fel a vallási és kulturmissziót teljesítő hazafias protestáns lelkészek sorába.

A papszentelési ünnepély lefolyása különben a következő volt:

Már jóval kilencz óra előtt alig lehetett helyet kapni a különben tágas templomban, a karzatok is mind zsufolásig telve voltak.

A felavatandó lelkészek a kollégium dísztermében gyűltek össze, mindannyian papi díszben. A kilencz órai harangozás megszűntével Kiss Áron püspök vezetése alatt megérkeztek Szabó János, Davidházy János, Széll Kálmán, Sütő Kálmán, Szabó Károly, Nagy István, Lukács Odön, Doroghy Lajos, Csermák István, Bencsik István, Segesváry József, Szarka B. esperesek és Tóth Sámuel egyházkerületi főjegyző, a kik az „Ur asztala” körül foglaltak helyet, a főgondnok és segédgondnokok pedig a szemben levő sorszékben.

A templom hátsó bejáratának keleti ajtaján jöttek be s az asztaltól keletre eső padokban foglaltak helyet.

A kósuson Sz. Nagy Károly vezetése alatt Széll és Kovács kántorok működtek, míg a szemközti levő karzaton a főiskolai énekar foglalt helyet.

A Szent Lélek segítségül hívásával vette kezdetét az ünnepély; ezer és ezer torokból hangzott egyszerre a magasztos ének, a melynek elhangzása után Révész Mihály nagy-bajomil lelkész lépett a szószékre s rövid ima után remek szónoklatot tartott a „Királyok második könyvének, második része, 14 versét véve alapul, a mely így hangzik: „Esvévé Elizeus az Illés palástját.”

Hatalmas szónoklat volt ez, az ifju lelkész teljes hevéllel előadva, minden szava szívéből jött. Megkapóan, remekül jelezte, — hogy mint kell az újonnan felszentelt lelkészeknek azt a palástot viselnie, a melyet elődjök vetettek le. A remek beszéd a hallgatóságra szemmel látható, mély benyomást tett.

Preczizen, erőteljesen énekelte el ezután a főiskolai énekar Mácsey Sándor karmester vezetése mellett a 233-ik dicséret 2 és 6 ik versét, a mit a kántorok éneke követett, a kik a 235-ik dicséret első versét (Oh Isten a ki pásztorokat . . .) énekeltek el.

Az ének alatt a felavatandó lelkészek az ur asztala körül foglaltak helyet s hozzájuk Kiss Áron püspök tartott gyönyörű beszédet s a közben megkérdezte őket, hogy készek-e

a lelkészpásztori hivatalra magukat esküvel kötelezni.

Az egyhangú „igen” elhangzása után Tóth Sámuel egyházkerületi főjegyző olvasta elő az eskümintát a mit a lelkészek jobbokat szívökre téve mondtak utána.

Az eskü lesőtele után Kiss Áron püspök folytatta beszédét s végül felszólította őket, hogy a kijelölt helyen essenek térdre.

Egyenközben a jelenlevők a 44-ik dicséret 1, 2, 4 és 5 versét énekeltek el.

A letérdepelt lelkészeket a püspök és az esperesek kezeikkel megérintették s ezzel a felavatás magasztos aktusa befejezést nyert s a már felavatott lelkészek elfoglalták a padokban helyeiket. Kiss Áron püspök könyörgése után a főiskolai énekar az „Áldjátok az Ur nevét” kezdetű zsoltárt énekelte el.

Miután a felavatott lelkészek a püspökkel és esperesekkel kezét szorítottak, megtörtént a ki, illetőleg elbocsátás processzusán is.

A hetvenhatodik dicséret negyedik versének elnéklése után Kiss Áron püspök a gyülekezethez beszédet tartott s azt megáldva, a felavatás ünnepélye véget ért.

A templomból a lelkészi kar visszament a kollégium dísztermébe, a honnan negyed órai pihenés után az emlékkertben megtartott szobor leleplezési ünnepélyre mentek ki.

Délben az újonnan felszentelt papok az „Angol királynő” vendéglőben bankettet adtak.

—d.

NAPI HIREK.

Debreczen, szeptember 19.

Időjárás.

A központi meteorológiai intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható:

— Szeptember 21. —

Változó felhőzet. — Enyhe. — Jelentékeny csapadék nélkül.

Egy ablak története.

Onnan indul ki a dolog, hogy a II-ik kerületi kapitányság érdemes fogalmazójának Erdélyi bácsinak jelentette a 23-ik, meg a 25-ik számú rendőr. hogy a hatvan utca végén egy „uri házra való” ablak hever a pocsolyába.

Hát azután hogy került oda az az ablak, meg hogy kié is lenne az az ablak?! ez szörnyen szeget ütött a két rendőr fejébe.

A fogalmazó ki is hirdetteti az ujságokban azt a bizonyos ablakot, de bizony nem jelentkezett senki fia.

Na hát, ha a rendőrségnek nem sikerült kideríteni a dolgot, egyik munkatársunknak sikerült kipuhatolni, hogy hogy került ez az ablak a sárba.

— Volt egyszer valahol egy szép asszony a szép asszonynak meghalt a férje s így lett belőle szép özvegy asszony.

A szép özvegy asszony ott lakik a hatvan utcán, szomszédságában egy fess huszár önkéntesnek. A huszár és a szép asszony szerelmesek lettek egymásba s nem állt boldogságok utjába semmi, csupán a huszár önkéntes-katonai évének még hátra levő 12 kis hónapja s egy ablak.

Hát az a 12 kis hónap továbbra is akadályt képez a szerelmes pár boldogságában, de az ablak már nem, mert ott fekszik a rendőrség lomtárában s a szép asszony semmi hajlandóságot sem mutat visszakérni.

— József főherceg köszönete. József főherceg a következő köszönő levelet intézte Debreczen város közönségéhez arra a részvétel iratra, melyet László főherceg halála alkalmából intéztek hozzá: „Debreczen szabad királyi város közönségének: Az Istenben boldogult László fiam alkalmából hozzám inté-

zett fájdalmas részvét írta mélyen megindította atyai szívemet Sajgó kebellem, de megadással olvastam a meleg érzéstől áthatott sorokat, megadással, melyet az isteni gondviselés másithatlan végzésébe való belenyugvás szent kötelessége reánk parancsol; megadással, — mert fejet hajva az Ur akarata előtt, az örök világosság országában való majdani viszontlátás tart fenn engemet mély bánatomban. Némi enyhítő irt találunk mélyen sujtott szívünkre annak vigasztaló tudatában, hogy sokan vannak és a t. közönség is azok közé sorakozik, kik velünk gyászolják korán elhunyt fiamat, — hajlott korom egyik reményét; kik ezen gyászt meleg szavakkal tolmácsolják. Fogadják kegyeletes érzetüknek ezen megható megnyilatkozásáért legbensőbb hálás köszönetemnek kijelentését. Kelt Alcsuthon, 1895. szeptember 17-én. József főherceg.

— **Halálozás.** Nagy József vasuti üzletvezetőségi hivatalnok fiatal neje — mint részvétellel értesülünk — f. hó 17-én Budapesten meghalt.

— **Jóváhagyott házvétel.** A belügyminiszter jóváhagyta a város közgyűlésének a Barsay-ház ipariskolai czélokra való megvásárlását tárgyzó határozatát.

— **A katonák glazé-keztői.** A hadtestparancsnokok rendeletei lassankint egészen kiirtják a hadsereg gigerli-katonáit, azokat a tisztiket és önkénteseket, a kik a legförsíftellenesebb öltözetekben és sapkában vetekedtek a civil-fenyegerekkel. A magas gallér, a furcsa alakú sapkák immár eltörölve a föld színéről, most pedig a glazékeztőkre került a sor. Ellett rendelve a katonatiszteknek, hogy a furcsa alakú sapkák és ezérnaekeztyük viselése szigorúan tiltva van. A katonaságnak fehér özbőrből készült keztőben kell járnia.

— **A galamb lövészetet,** mely a múlt vasárnapról elmaradt, a rendezőség holnap, vasárnap délután 3 órakor folytatni fogja s hogy nagyobb érdeket kölcsönözzék e nálunk nagyon ritka sportnak több új és értékes díjat tűzött ki, melyeket a legjobb lövők okvetlenül megnyernek. E kedvelt időtöltésre felhívjuk a közönség figyelmét.

— **Zár alá helyezve.** A Hajdu-Hadház határában levő, ugynevezett „partosi fekete föld” pusztá, miután ott a szarvasmarhák között a száj és körömfájás járványosan lépett fel a miniszterium által további intézkedésig zár alá helyeztetett.

— **Kevés a cseléd.** Daczára, hogy így az őszi idők beálltával a cseléd elhelyező intézetekben megszorodik a helyet kereső cselédek száma, mégis panaszkodnak a gazdaszszonyok, hogy alig kaphatnak valamirevaló cselédet. Mert persze az az egy pár cseléd, ki ott ödög a közvetítő intézetekben, nagyon kihasználja ezt a kedvező alkalmat s olyan követelésekkel lép fel, melyeket kielégíteni lehetetlen.

— **Az országház vízvezetőke.** A budapesti új országházi építkezés vízvezetés munkájára hirdetett pályázaton számos résztvett vállalkozó közül az elismert, jó nevű „Hunia” (azelőtt Tarváry) hazai gépgyár nyerte el a berendezési munkálatokat sok hazai és külföldi gyárakkal szemben. Hazai gyáripárunk örvendetes haladásáról örömmel vesszük e hirt.

— **Szűgyen elől a halálba.** Érköböl-kúton — mint levelezőnk jelenti — Molnár Róza 17 éves cselédleány a fölötti elkeseredésében, hogy cserben hagyatott, felakasztotta magát. Mire levágták meghalt.

— **Falerakóhelyek bérbeadása.** Vértessy István főjegyző összeállította a városi földek bérbeadására megtartott árverés eredményét, amelyet alább közlünk, megjegyezvén, hogy a falerakótelepeknél lévő bérletárcsökkenést az okozza, hogy a telkekből a pályaudvar épülete részére jó részt elvesznek. A vasuti

melletti első falerakóért 901 frt kikiáltási árral szemben 200 frtot, a másodikért 205 frttal szemben 140 frtot, a harmadikért 140 frt kikiáltási árat és a negyedikért 125 frt kikiáltási árat Stark Márton ígért. Az ötödikért Rössler Richárd adta meg az 52 frtnyi kikiáltási árt. A várad utcai falerakóhelyért Roosz Jakab 200 frt, a sintértéri homokhordásos földért Fekete Imre 61 frtot, a Holcsi-féle földért Várad Sándor 18 frtot, az ondódi földért pedig Pap István 15 frtot ajánlott meg. Az árverések eredménye a tanács elé kerül.

— **Czibalomművész Debreczenben.** Az országszerte ismert, nagyhirű czibalom művész, Steiner Gizella a napokban városunkban is bemutatkozik. A kedves megjelenésű, rutinizott művész estélye iránt városszerte általános érdeklődés mutatkozik.

Rendőri hírek.

? **Női bosszu.** Egy helybeli hetes házasságban élt egy napszámos asszony. Most élték a mézes heteket, melyeket azonban kellemetlen incidens zavart meg. — Az édes együtletet úgy látszik megunt a mi asszonyunk s a hetes arra a meggyőződésre jutott, hogy az asszony azt az elvet követi, hogy két hetes több mint egy. Hanem a hetes a két hetes közül az egyiket feleslegesnek tartotta a világon. Igen egyszerűen akarta véget szakítani az asszony viszonyának. — Megfogta kender, lenhaját, rácsavarta a karjára s egy vízfordó kötéllel úgy elverte, hogy menten olyan színű lett harmat gyöngye teste, mint buzavirág szemei. Az asszony pedig — régen meg var irva — nagyon tud szeretni, de nagyon tud gyűlölni. — Bosszút forralt bántalmazója ellen s sorba járta azokat a házakat, a hol az othelloi hetes lakott s mindenütt elmondta, hogy miket lopott a gazdától. — Néhol vissza is adta a lopott tárgyakat. Persze, hogy a rendőrségnél számosan panaszt emeltek a házi tolvaj ellen. Ma fött állott a hetes a kapitány előtt. Megbüntették szigorúan. Van-e még valami mondani valója, — kérdi a kapitány — mondja, mert sok a dolgom. — Igen, szólt a csavargó, — egyszer még szeretném az asszonyt megbubolni mindezen kellemetlenségeikért.

? **Megrendítő jelenet** folyt le tegnap a vasuti indóház előtt, Kocsis Ferencz, mint később kisért: csavargó, kezeit tördelve, mint félőrült futott fel s alá kiabálva, hogy milyen végzetes szerencsétlenség történt vele s hogy 100 frtot elvesztett. Egész néptömeg vette körül s annyira a szívére vette az esetet mindenki, hogy szives örömet segítettek volna rajta s pár krajczárral akarta mindenki megvizsgálni a szegény embert, aki azt állította, hogy most már éhen fog meghalni. A rendőrség elébe került ez ügy, hol kiderült hogy Kocsisnak nem volt, de nem is lehetett 100 forintja, csak azért akart maga iránt könyörületet kelteni, hogy kisebb összeget csikarhasson ki mindenkitől. Locsukták.

? **Toloncz.** Nem a Tóth Ede híres népszínművéről van szó, hanem azokról a csavargókról, a kik miután hely és foglalkozás nélkül tengetik életüket, a rendőrség fogja partjukat s vagy itt helyben ad nekik szállást és kosztot a város házában, vagy hazatolonczoltatja őket. A mai napon át ilyen csavargóktól szabadult meg a város s négy embert haza tolonczoltak N. Váradra, egyet pedig Karczagra. Csak hogy a még „városunkban időző” csavargó csapat vigasztalódhatik azzal, hogy „megfogya bár, de törve nem”

? **A korcsma hős.** Szilágyi Gábor földműves tegnap este 1/2 8 órakor Csapó utcán a Kálmán és társa koresmájában részeg állapotban belekötött a vendégekre s bőszen összetört a koresmában minden összetörhető. Lezárták.

? **Egy tyúk története.** Ott árulta a fehér-tarka tyukot Bodor Tamásné kofaszony a pécsi soron. A tarka jérece azonban nem érezte jól magát összekötött lábaival. — Talán egy nagyot rugott, a kötélék elszakadt, így lett szabad. Megugrott a jérece akistemp-

lom fele. Nosza valamennyi kofa talpra ugrott, az utcái csöcseléktől követve, hogy elfogják a szökevényt. Az egész utca talpon volt s a ma délelőtti történetében ez képezte a legkiemelkedőbb mozzanatot. A nagy zür-zavarnak a rendőrség vetett véget, a tyukot pedig elfogták.

Törvénykezés.

§ **Egy jó firmáról.** Ma ítelt a helybeli kir. törvényszék Őrsi Tóth Imre hirhedt gonosztevő felett, akit ösbüntetésképp lopásokért rablás-kísérleteért 5 évi és 4 havi fegyházra ítelt. — Vádlo; az ítélet ellen nem fellebbezvé, az jogerőre emelkedett.

§ **Elítélt tolvaj.** Chmelár János pinceszér, már többször volt büntetve enyves keze miatt. A mai napon több rendbeli lopásért 2 évi fegyházra íteltetett, az ítélet jogerős lett, miután vádolt az ítéletbe belenyugodott.

A megyegyűlés sorrendje.

Hajdúvármegye törvényhatósági bizottságának e hó 30 án tartandó rendes közgyűlésén a következő fontosabb ügyek kerülnek tárgyalás és elintézés alá.

Alispáni jelentés.

Belügyminiszter által kiadott körrendeletei a vármegyei általános tisztújításnak az 1896. évi XXI t. cz. 79. §-a értelmében, az év vége előtt leendő megtartása iránti intézkedés tárgyában és a pótdók kivetése tárgyában.

Belügyminiszter ur rendelete a f. év végével kilépő választott törvényhatósági bizottsági tagok helyeinek, valamint általában az időközileg üresedésbe jött választott bizottsági tagsági helyeknek kellő időben való betöltése iránt s ezzel kapcsolatban

Kir. tanácsos alispánnak jelentése a választott bizottsági tagok sorában időközileg beállott üresedésekről.

A vármegyei 1896. évi költségelirányzat.

A vármegyei számonkérőszék f. évi szept. hó 16-ik napján tartott üléséről felvett jegyzőkönyvet bemutatja.

A vármegyei közíg bizottság 1895. év I-ső feléről szóló jelentését bemutatja.

A vármegyei állandó bíráló választmány a legtöbb adófizető vármegyei bizottsági tagok 1896. évre érvényes névjegyzékét bemutatja.

Rásó Gyula kir. tanácsos alispán jelentése a szarvasmarha és sertés tenyésztés érdekében készített vármegyei szabályrendelet tervezet tárgyában.

Az alispán Dumbrava Lászlónak anyakönyvi felügyelővé lett kinevezéséről értesítő — leirata s az annak folytán tett intézkedéséről szóló jelentésével betérjeszti.

Az alispánnak jelentése László főherceg ő Fensége elhunytá folytán a vármegye közönsége nevében tett intézkedéséről s a kir. főhercegi családnak a részvétért nyilvánított köszönetéről.

Az Országos Magyar Színész Egyesület igazgató tanácsának megkeresése a vidéki színészet segélyezése tárgyában.

Trencsén vármegye közönségének megkeresése Bárbáffy Dezső miniszterelnök urnak a pápai nunczius magyarországi utazása s az ország belügyébe való illetéktelen beavatkozás ellen kifejtett erélyéért s elért eredményért üdvözlő feliratfeltesztése tárgyában.

Békésvármegye közönségének megkeresvénye az országgyűlési képviselőválasztásra vonatkozó törvények módosítása tárgyában a képviselőházhoz intézett feliratának pártolása végett.

Csanádvármegye közönségének átírata a népoktatás államositása végett az országgyűlés képviselőházához intézett feliratának pártolása tárgyában.

Az ezredéves történeti felvonulás végrehajtó bizottságának pártolás iránti megkeresvénye.

Vármegyei főszámvevő jelentései a községek által kezelt alapok zárszámadásainak jóváhagyására vonatkozólag.

Tárgyalásra kerül ezeken kívül számos törvényhatósági átirat, községi határozat és felebbezés.

A közgyűlés előreláthatólag két napig fog tartani.

Mindentéle.

× **Különös audienzia.** A khinai császár udvarának sok furcsaságai között nem utolsó helyen áll az a különös szokás, hogy az uralgó a kihallgatásra jelentkezőket reggel 4 és 5 óra között bocsátja a színe elé. Ez a szokás valamelyik korán kelő régi császártól származik és mert az „Éj fia”, a kik Khina trónján egymást követik, nagy tisztelői a hagyományoknak, még most is érvényben van.

Annyi lány volt ismerősöm,
De közöttük nem volt egy se
A ki az én méla lelke
Ne gunyolja, ne nevesse.

Mégis akadt egy közöttük...
Te, te voltál az a lányka,
Ki soha egy arczintorral
Engem' soha meg nem bánta.

Egyedül te nem nevedted,
Hogy nyakkendóm, hogy' áll félre,
Hanem keblemre borultál...
Meg is áld az Isten érte!

A házasság olyan, mint a lutri. Vagy megüti az ember a főnyereményt, vagy elveszti a tételt is.

Házasulandók! ha nektek „szépség” kell csak azért, hogy rózsákkal hintsetek be életetek ösvényét, azt nem annyira a nő arczokon keressétek; mert ezeken a festések és kendőzések is segíthetnek; hanem a szemérmes szemekben és a jó magaviseletben.

A nő magasabb fokra viheti az erényben a férfinál, de ha egyszer elbukik, többnyire mélyebben sülyed, mint emez.

T o l d y István.

Halk susogás az éjszakában,
Erablá már minden álmam;
Érzem, valami hírlí jöttét
És nem leí hozzám az ösvényt.

Szerelmi szók tán, adva szélnek,
Mik még utközben elenyésznek?
Vagy rossz najibél a jövőnek
Sietve rohanó éléleg?

× **Állatok barátsága.** Az Indiai tengerben élő barnászöld Actinia állat koralljában rendszeren egy kis trachychtis nevű hal uszkál s különösen veszély idején ide vonul vissza. A feltűnő színű halat a korall megvédi, viszont a halacska uszása által folyvást friss tengeri vizet hoz házi gazdájának, sőt esetleg eledeleiből is juttat neki valamit.

Közgazdaság.

Budapesti gabonatözsde. Budapest, szept. 20. A gabonauzletben az izraelita ünnep miatt ma sem volt forgalom.

Sertéspiacz. B u d a p e s t - K ö b á n y a, 1895. szept. 20.

M a g y a r e l s ő r e n d ű: Öreg nehéz páronkint 400 klgron felüli sulyban) 36 — krtól 37 krig. Öreg közép (páronkint 300 400 kgr. sulyban) — 34, — krtól 37, — krig. Fialtal nehéz (páronkint 320 klgron felüli sulyban) — 54 krtól 55 — krig. Fialtal közép (páronkint 251 320 klgr. sulyban) — 54 krtól 55 — krig. Fialtal könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) — — krtól — — krig. II. M a g y a r s z e d e t t: Nehéz (páronkint 280 klgron felüli sulyban) — — krtól — — krig. Közép (páronkint 220—280 klgr. sulyb.) — — krtól — — krig. Könnyű páronkint 220 klgrig terjedő sulyban — — krtól — — krig. III. S z e r b i a i: Nehéz (páronkint 260 klgr. felüli sulyban) — 53 krtól 54 — krig. Közép (páronkint 220—260 klgr. sulyban) — 53 — krtól 54 — krig. Könnyű (páronkint 220 klgrig terjedő sulyban) — — krtól — — krig.

Sertés létszám: 1895. évi szept. hó 18. napján volt készletben 200.80 darab, 1895. évi szept. hó 19. napján felhajtattott — drb. 1895. szept. hó 19. napján elszállított 160 drb. 1895. szept. 20. napjára maradt készletben 25.913 drb. A hizott sertés üzletirányzata: Csendes.

A Magyar Államvasutak igazgatóságának értesítése szerint a d e b r e c z e n d e r e c s k e

nagyléta-i helyi érdekű vasuton levő Nagy-Léta állomás nevét a kereskedelemügyi miniszter rendeletéből N a g y - L e t a - V é r t e s r e változtatták át.

Betiltott felhajtás. A belügyminiszter a hasított körmű állatoknak a budapesti marhavásárra lábón való felhajtását a fellépett szájes körömfájásra való tekintettel további intézkedésig betiltotta.

CSARNOK.

Egy elzúllott problémája.

Irta: G. Ujvári Péter.

Azt mondjátok meg nekem, ti nagyfejű tudósok: mért nem lövöm agyon magamat? Hiszen csak tudtok rá feleletet, ti, akik kiszámítjátok a tenger mélységét és a menybolt magasságát. Hiszen ti, akik kiszámítjátok a csillagok járását, talán az érzések körfutását is megtudjátok határozni abban a kicsike kis szivben.

No hát, elébetek teszem a szivemet tegyéték rá a bonczoló-asztalra, vágjátok, metszitek és a nagyító-üveg segítségével kutassátok ki azt a zugát, ahol az a tiltó érzésem megfogant: ne öld meg magad. . . .

Van pisztolyom, golyóbis is hozzá és százszor hütötte már hideg aczélesőve halántékomat és mégis mindannyiszor letettem öngyilkos szándékomról. Mért?

Az első kísérletek után én is azt hittem, amint hogy ti is azt hiszitek most, hogy gyáva vagyok hozzá. Azért hát fejvesztő dolgokra vállalkoztam

Megmáztam a Svájez legmeredélyebb hegyeit, helyrajzi ismeretek és vezető nélkül; ahol valamelyik hegyszakadék szélén egy aszu bokrocska búsongott, annak a gyöngye ágára ültem és himbálózva, a szörnyű mélységbe kacagtam. Meg se lúdbörözött tőle a hátam.

Mikor az elemek háborogtak és a halász és hajós-népség keresztvetve huzódott kunyhóba, templomba, akkor úsztam át a Tiszát. Hullámok hömpölyögtek keresztül rajtam, karvargó örvények rajzoltak körém bűbajos köröket és én kacagtam.

Az elemektől nem félek, arról meggyőződtem. Szembeszálltam az emberekkel. Labbal tipotam szokásaikat, gunytárgyává tettem előítéleteiket. Egy hatalmas embert, ki fölényével százakat terrorizál, azt megsértettem ok és igazság nélkül és én a nagy urnak vonakodtam elégtételt adni. Akarva, számíttam magam lehetetlenné. Ehez csak kell egy kis bátorság.

Hátha nem félek a haláltól, akkor hát mért kerülöm?

Vallásos érzületet, mely a halált követő megtorlástól visszajesztene, nem ismerem; idealizmus, mely a létért való küzdelemre serkentene, nincs bennem. A magam gyarlóságát utálom, az emberekétől iszonyodom. A jóban nem hiszek és a bűnnel komaságban vagyok. Ezer emberrel beszéltem három hónap óta és egy se volt az ezer között, ki, amit mondtott, ugy elmondta volna, ahogy azt a tisztesség és igazság megkívánja.

És a hazugság oly bántólag hat a lelkemre, mint egy hamis páthoszszal elénekelt opera-ária.

De azért ne higgyétek ám, hogy én magam nem hazudom. Dehogynem. Teszem szokásból, malicziából s főleg azért, mert nem íarom reá érdemesnek az embert, hogy őszinte legyen irányában és aztán azért is, hogy még jobban utáltassam meg magamat önmagam előtt.

Mért még csak ennyi kell, hogy annyira se becsüljem magamat, mint az utszéli követ. Ennek még hasznát veheti valaki, ha egyébként nem, hát úgy, hogy valamelyik ellenségének az agyát zuzza be vele. Én már hártani sem tudok. Hiszen rendőri felügyelet alatt állok, amióta néhány jóakaróm az alá a gyanu alá fogott, hogy egy nekünk ellenséges hatalommal konspirálok; s így karba vesznek tudom azok a szép tervezgetések, miket a korcsma ablaka mögött üldögélve, szövegtek.

Mért óraszámra ülök ott. Foglalkozásom nincs olyan, amelyivel előljem az időt, hát el-

ülöm. És ezek a logmulatságosabb óráim. — Figyelmesen szemlélem a járókelőket minden órában legalább hatvanat szemelek ki magamnak, jól táplált, életvidor embereket, kiket majd megrabolok, talán még meggyilkolok is. Megborzadok a gondolattól, de szükség törvényt bont és engem a szükség fog rákényszeríteni. Mert nekem pénz kell.

Eddig még nem voltam szűkiben a pénznek. Kézügyességem nem hagyott cserben sem a kártya-asztalnál, sem ha váltót kellett hamisítanom. Most azonban az irtózatossz bizonytalanná, határozatlanná teszi a kezemet, úgy hogy az a két forrás kiapadt nekem örökre.

És mert pénz nélkül mégsem lehetek, azért rabló-gyilkos terveket koholok; de sajnos! ezek csak balgatag, hiu tervek maradnak. Végrehajtásukra nem vállalkozhatom: nem szerezhetem meg az utánam leszkődő rendőrségnek azt az örömet, hogy rajta csipjenek.

A szeretőm arra unszol, hogy menjek — koldulni. A koldusbiróval ugyis jó viszonyban vagyok.

Ez a lány már felkapaszzkodott az életfilozofia magaslatára. „Két jót egyesíteni kell” — ez a devisje, és mert a pénz jó, a szerelem is, hát pénzért adja, élvezettel szerezvén meg ily mód a másikat.

Két esetben már elzúllt magától. Nem tudtam megfizetni.

Ő mégis csak koldulásnak adom magam. Előbbkelő foglalkozást nem bíznak rám, a napszám meg olyan csekély, hogy csak egy szenvedélyem kielégítésére telik belőle. Vagy eliszom, vagy a szeretőmnek adom, s én nem tudom nélkülözni sem az egyiket, sem a másikat. Hát majd csak koldulnom kell. — Ha ügyeskedem, szerezhetek jócskán. Csak érteni kell hozzá és bennem meglesz az ügyesség. Kiket valaha megbántottam, kiknek fölöttese voltam, a kik párbafoztak velem, akikkel kártyáztam, tivornyáztam, a kiknek elcsábítottam a feleségeiket és asszonyot, lányokat, kiket megsaltam, szerencsétlenné tettem, azokat fogom megállítani az utcán: egy krajczárt könyörgök.

Ugy-e, iszonyu a jövő, amelynek elébe nézek. U, de még irtózatossz, százszor iszonyubb a mult, — amelynek emlékét el nem tiltja tőlem sem az alkohól, sem az elfajult érzések förtelmességei. És az emlékek jobban fájnak, mint a jövőbe nyuló sejtelmek. Mit is tesz, ha egy óhajunk teljesületlen marad hiszen mindég kétséges, hogy vajjon teljesülése után nyujt-e a küzdelem, az elharácsoló erő, a rápazarolt időhöz mértén boldogságot, élvezetet? De egy elveszett paradicsom, az fáj; az emlék, az égati a lelket. Barátság szerelem, becsület volt és most már nincsen. Ideálok, elvek, haszaszeretet és vallásosság mind odavesztek abban az örvényben, amelynek mult a neve. Tudjátok, hogy ez mit jelent?

És most mondjátok meg nekem, ti nagyfejű tudósok: mért nem lövöm agyon magamat? Az élethez nem ragaszkodom, a haláltól nem félek; élni tovább nincs bátorságom, a meghaláshoz meg nem vagyok gyáva — hát mért nem ölöm meg magamat.

A vágyaim fölfelé vinnének és minden tettem lefelé a piszkos, sötét mélység felé vaj nekem egy lépcsőt — hát mért élek még tovább is?

Remény és becsület nélkül, egymásellen agyarkodó vágyakkal és szivemben egy óriási temetővel mért élek még tovább?

Erre feleljétek nekem, ti nagyfejű bölcsék, kik bonczoló-késsel mentek neki az emberi szivnek és a veséket vizsgáljátok, mint az örökké élő teremtő isten. . . .

Ó, egy csekélységről majdnem megfeledeztem.

Az anyám még él. Egy bohókás, öreg anyóka, kinek öt fia közül én maradtam meg csak. Hűséges szivének minden idegszálával szeret és úgy hisz becsületességemben, mint megváltója irgalmasságában.

Tájékoztató.

A Gönczy-egyesület „Othon”-a a keresk. akadémiá palotájában

Nyilvános olvasóterem, a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 3-6 ig.

Muzem, a kollégiumban, nyitva van vasárnaponként d. e. 10-12-ig.

Famunkatanítás. A kézügyesítő egyesület főreál iskolai műhelyében d. u. 2-4 óráig. Kedden: Előkészítő csoport. Szerdán és pénteken: haladó csoport.

Zene-estélyek.

Az „Arany Bika” kávéházban hetenként ké. zene-estély van hétfőn Rácz Károly, szerdán a Magyarok

A Hungária kávéházban minden kedden, csütörtökön, szombaton és vasárnapokon Rácz Károly, Magyar testvérek és Veres Tóni zenekara

Az „Arany Bika” vendéglő éttermében vasárnap este-tenként a Magyar testvérek, Rácz Károly és Veres Tóni zenekara felvitva tartanak zeneestélyt.

Az „Angol királynő” vendéglőben kedden Magyar testvérek, pénteken Rácz Károly és vasárnap Veres Tóni játszanak.

Sz. Dávid Istvánnál minden második pénteken és minden második szerdán fölvetve játszanak Magyar testvérek és Rácz Károly

A „Morgó”-fürdőben vasárnap és ünnepnapokon d. u. 1/2 6-1/2 9 óra közt sítahangverseny — Játsszanak felvitva a Magyar testvérek és Rácz Károly zenekara.

A „Corsó” kávéházban kedden, csütörtökön és vasárnap Rácz Károly és Veres Tóni zenekara tartanak zeneestélyeket

A „Magyar-király” kávéházban csütörtökön és vasárnap van zene-estély.

A Nagyerdői Vigadóban min en kedden és csütörtökön délután Veres Tóni zenekara játszik.

UJ SÖRCSARNOK

az Angol-királynő helyiségében.

Vagyok bátor a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a mai napon **Kossuth-utcán, a színházzal szemben** lévő szállodám épületében levő utcai helyiséget korszerű

sörcsarnokká

alakítottam át és azt a mai nappal meg is nyitottam.

Egy pohár kitűnő:

Kőbányai sör 7 kr.

Egy kancsó sör 12 kr.

És egy liter 24 kr-ért

fog a n. é. közönség részére kiszolgáltatni. Teljes tisztelettel

Vilmos Lajos.

Táncztanítási jelentés.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy évek óta fennálló

táncziskolámat

folyó évi szeptember hó 14-én megnyitottam.

A mindön erről a n. é. közönséget értesíteni bátorodom, nem mulaszthatom el becses figyelmébe ajánlani, hogy ujonnan épített tágas nagy termemet a legmagasabb igényeknek is megfelelő kényelemmel rendeztem be.

Tanóráimat úgy fogom beosztani, hogy 6 éves korától minden növendék megtalálhassa a korához és előhaladásához kívánt csoportot.

A tanfolyam tart deczember hó 7-éig, egy-egy csoport hetenként három órai tanításban részesül.

Tanítási díj 10 frt az egész tanfolyamra. Beiratkozásokat elfogadok lakásomon: Péterfia 980. sz.

Magamat és iskolámat a n. é. közönség nagybecsű pártfogásába ajánlva, maradtam Debreczen, 1895 szept hó

Kiváló tisztelettel

Alföldy Károly

okl. táncztanító.

Eladó ház.

Csapó-árok-utca 653. sz. a. ujonnan épült ház, mely áll 3 szoba, előszobával s hozzá tartozó mellékhelyiségekkel — minden órán eladó.

Értekezhetni ugyanott a tulajdonossal, Oláh Andrással.

1220.

1895. v. k. szám.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. járásbiróságnak 17966. 1895. P. számú végzése folytán közhirrre tétetik, miszerint Nagy Imre mint Ercsey Gábor engedményese részére özv. Kovács Andrásné debreczeni lakostól 650 frt — kr. tőke, ennek 1892. évi november hó 6 ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 26 frt 57 kr. perköltség erejéig 1893. évi augusztus hó 9-én bíróilag lefoglalt házi butorok, ágyneműk és egyéb ingóságok 1895. évi október hó 5-én délelőtti 9 órakor kezdetét veendő és Meszena-utcán, 575. számú háznál megtartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1895. évi szeptember hó 18-án.

Török Péter.
birói kiküldött.

Uj virágüzlet

főtér Steinfeldház 1901. Debreczenben

Van szerencsém a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlani

Hollandi jáczint, nárcisz, tulipán, Crocus hagymák korai és késői hajtásra

szép szobai növények.

Menyaszonyi, báli és névnapi csokrokat mell és fejdíszeket, virág kosarak, jardiniere gyász és ünnep koszorukat

Makart rendezetek és diszitményeket

Készítetek izlésesen és jutányos árban bárhova szállítva gondosan becsomagolva.

Magamat a n. é. közönség jó indulatába ajánlva vagyok Teljes tisztelettel

Janatka Alajos

élő virágüzlete.

JÓ LEGELŐRE,

esetleg téli tartásra vállaltatik jutányosan mindenféle jószág.

Czim a kiadóhivatalban.

Függő és asztali lámpák!

Mocsáry Lajos

üveg, porcellán és lámpakereskedő

a BIKÁ szállodával szemben.

DEBRECZENBE,

Ajánlja az őszi és téli idényre ujonnan érkezett nagy választéku

DITMAR GYÁRTMÁNYU

salon, függő és asztali LÁMPÁIT, legjobb és legszebb kivitelben.

Ugyszintén mindennemű

üveg; porcellán edényeket, képkereteket, legnagyobb választékban

PONTOS kiszolgálat mellett.

Legjobbnek elősmert csudalámpa

Lamarche Albert faraktára Debreczenben.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, hogy a hatvan- és nagymester utcák végén a debreczeni helyiviasut ugynevezett lótelepén egy tölgy tűzifa és épületfa raktárt

létesítettünk, hol mindenkor a legjobb minőségű száraz tűzifa kapható.

A tűzifa árak a következők:

Egy köbméter azaz 1/4 öl I ső

rendű válogatott hasábfa 3 frt 25 kr.

Egy köbméter (azaz 1/4 öl)

jóminőségű száraz hasábfa 2 frt 85 kr.

Egy köbméter (azaz 1/4 öl) jómi-

nőségű I. osztályu botfa . . . 2 frt 65 "

Egy köteg vágott és aprított tűzifa — 18 "

100 kiló " " " " " " " " — 80 "

Egész kocszi rakományoknál enged-

ményt adunk. Tölgyfa-fűrészárut készlet-

ben tartunk és megrendelésre azokat Nagy-

Károlyi fűrészgyárunkból szállítjuk.

Szíves megrendeléseket közvetlenül az

említett faraktárnál, helyi vasutnál, nem-

különben Brill Illés hivatalnokunk nagy-

mester utca 1246. sz. alatt lévő lakásán

kérjük eszközölni.

Kivánatra a megrendelt fát — jutá-

nyos fuvarbér mellett a házhoz is szállítjuk.

Debreczen, 1895. szeptember hó elején.

Teljes tisztelettel

Lamarche Albert

faraktára.

Az államilag engedélyezett

Magyar osztálysorsjáték

I. osztályu nyeremények.
Huzás 1895. október 16—19-ig.

	korona	korona
1 nyeremény á	80000 =	80000
1 " "	60000 =	60000
1 " "	40000 =	40000
1 " "	30000 =	30000
1 " "	20000 =	20000
1 " "	15000 =	15000
1 " "	10000 =	10000
2 " "	8000 =	16000
8 " "	4000 =	32000
10 " "	2000 =	20000
13 " "	1000 =	13000
100 " "	400 =	40000
860 " "	200 =	172000
9000 " "	80 =	720000
10000 nyeremény	összesen	1268000

az 1896. ezredéves kiállítás alkalmából.
Kibocsátás 100000 sorsjegy
31,499 nyereménnyel és egy jutalomdíjjal.

A nyeremények minden levonás nélkül fizetettek ki. A huzások államfelügyelet és a kir. közjegyző ellenőrzése mellett történnek.

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben

1.000.000

korona.

Az I. osztály huzása után vásárolt sorsjegyekért az I. osztály díja után fizetendő.

II. osztályu nyeremények.
Huzás 1895. december 6—14-ig.

	korona	korona
1 jutalom	600000 =	600000
1 " "	400000 =	400000
1 " "	200000 =	200000
1 " "	100000 =	100000
1 " "	50000 =	50000
2 " "	20000 =	40000
2 " "	15000 =	30000
4 " "	10000 =	40000
10 " "	8000 =	80000
27 " "	6000 =	162000
100 " "	2000 =	200000
200 " "	1000 =	200000
1150 " "	200 =	230000
20000 " "	100 =	2000000
21499 nyerem. és jutalom		4332000

AZ I. OSZTÁLYU SORSJEGYEK ÁRAI:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$	sorsjegy
40.—	4.—	2.—	korona.

A TELJES (mindkét osztályra érvényes) SORSJEGYEK ÁRAI:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$	teljes sorsjegy
80.—	8.—	4.—	korona.

Valamennyi sorsjegyek a falragaszok által megjelölt eladási helyeken kaphatók.

Budapest, 1895. augusztus hóban.

Andrássy-ut 5. szám.

Magyar Osztálysorsjáték Igazgatóság.

Sorsjegyek eladásra való átvétele iránti megkeresések hozzánk intézendők. — Sürgőnczim: Magyar lottó, Budapest.

Első államilag engedélyezett

MAGYAR OSZTÁLYSORSJÁTÉK

az Ezredéves kiállítás alkalmából Budapesten, 100.009 sorsjegy,

31499 két osztályba beosztott pénznyereményekkel és egy jutalommal.

5 millió 600,000 korona összértékben

minden levonás nélkül készpénzben fizetendő. — Legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

EGY MILLIÓ KORONA.

Első huzás 1895. október 16—19-ig BUDAPESTEN.

Eszerint ajánlom és utánvét mellett küldök szét

eredeti sorsjegyek az I-ső osztály részére	$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{5}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$	korona.
	40.—	20.—	8.—	4.—	2.—	
eredeti teljes sorsjegyek, melyek mind a két huzásban érvényesek	$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{5}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$	korona.
	80.—	40.—	16.—	8.—	4.—	

Teljes sorsjegyek, a melyek az első osztályban nyereménnyel kihuzatnak, egyszersmind a nyereménnyel az előlegesen a második osztályra vonatkozó betét fizetetik vissza. — Megrendelések postautalvány útján lehetőleg a czim igen pontos megjelölésével kéretnek.

HEINTZE KÁROLY fő-elárusító, Budapest, szervita-tér 3.

Check-Conto : Magyar postatakarékpénztár 3960. — Sürgőny-czim : LOTTOHEINTZE Budapest. — Vidéki megrendelők porto fejében 10 fillért, ajánlott levelekért 30 fillért, továbbá minden egyes nyereményjegyzékért 20 fillért sziveskedjenek külön mellékelni.

Lottógyűjtődék, viszontelárusítók és ügynökök mindenhol felállíttatnak.

Virágos Kert

a Debreczeni Hirlap kis olvasóinak.

Debreczen

1895. szeptember 21.

A pásztor fiu.

A „Virágos kert“ számára írta: Gyuszi baba.

Egyszer volt, hol nem volt, még az operenciás tengeren is túl, volt egy hatalmas király. Annyi gyémánt hevert a kincstárában, mint a hány csillag az égen van, még egygyel is több. Amarusnak hívták ezt a királyt és egy szép leánya volt neki: Porfúra.

Történt, hogy Amarus király palotát építtetett, pedig már 11 palotája volt és az mind ugy ragyogott, hogy az ő országában nem szorultak a napvilágításra. És azon palotára annyi szobrot rakatott aranyból, ezüstből, a mennyi nap van egy évben.

Mikor készen állott a palota, így szólt Porfúra királyi apjához:

— Mondanék valamit édes apám.

— Hát csak mondd ki bátran, kis leányom.

— Igaz ugyan, hogy annyi szobrot rakatott édes apám erre a palotára, a hány nap van egy évben; de mivel ez év szőkő-év, még egyet csináltasson édes apám, lelkem, a mely a megszólamlásig hü legyen hozzám. A szobámba fogom tenni az arany kalitka mellé, azt fogja hinni gyémántos madárkám, hogy én vagyok mellette és folyton énekelni fog.

— Hát jól van kis leányom, csináltatok még egy szobrot, a mely a megszólamlásig hü legyen hozzád.

Nosza, rögtön összegyűjtette a király országában a legkitünőbb szobrászokat, művészeket, s mindeniknek olyan nagyságu aranydarabot adott, a milyen magas Porfúra volt, hogy ezen aranydarabokból ki-ki alkossa meg a maga szobrát, a mely a gyönyörű királykisasszonyhoz a megszólamlásig hü legyen. És a melyikét Porfúra magához leghübbnek fogja tartani, azon művészt jutalmazza legdusabban majd a király.

Igen ám, csak hogy a kapzsóság elesábitotta a szobrászokat és művészeket: sokat elloptak az aranydarabokból úgy, hogy vagy a feje nem telt ki a szobornak, vagy a lába, pedig Porfúrának amugy is oly piczi lába volt, mint egy háromnapos kis angyalbabának.

Haragudott a király, hogy még ezek az emberek is meglopták, elkergette őket palotájából. Porfúra kétségbe esett, hogy neki már nem lesz szobra s nem fog egész napon át énekelni az ő gyémántos madárkájá. . .

Egyszer a mezőre kiszökött, hogy ott kiserje magát a kedvére. Hát a mint sétálgat a mezőn, meglát messziről egy pásztorfiut. Odafutott hozzá és nagyon csodálkozott, a mit látott.

Ugyanis a pásztorfiu sárból szobrokat csinálgatott, egyik olyan volt, mint épen a király, a másik mint a királyné . . . csak magára nem ismert rá egyikben sem Porfúra.

— Ügyes fiu vagy te! — ujjongott a királykisasszony örömeiben tapsolva, — jer velem atyám aranyos palotájába és formálj rólam egy olyan szobrot, mely a megszólamlásig hü legyen hozzám, oda tétetem azt szobámban gyémántos madárkám mellé, azt fogja hinni, hogy én vagyok mellette és egész nap énekelni fog majd. — És megfogta a pásztorfiu kezét s vezetni kezdte.

— Nem megyek biz' én, — azt mondja a pásztor fiu, — akkor ki vigyáz a király nyájára.

— Majd lesz más helyetted.

— No, ugy nem bánom, no menjünk.

Mikor a palotába értek, a király neki is egy aranydarabot adatott át s egy közönséges festett szobába vezette, hogy abban készítse el a Porfúra szobrát. Ajtót, ablakot nyitva hagyatta, hogy próbára tegye a pásztorfiut: fog-e vajjon ő is lopni s nem szökik-e meg?

A titkon rávigyázó ajtónálló mester alig tudott betelni avval a gyönyörű szoborral,

mit a pásztor fiu csinált másnapra. Épen olyan volt az, mint a királykisasszony. De még jobban elesodálkozott, mikor Janesi (így hívták a pásztorfiut) elővette kis furulyáját és a mint fujta a szebnél szebb nótákat, a szobor tánczra perdült. . .

Bántotta az irigység az ajtónálló mestert, hogy ez az egyszerű pásztorfiu nyeri meg a király kegyét majd és öt kevesebbre fogja nézni, pedig Porfúrának már a jegyese. Gonosz szándékát tehát végrehajtotta: míg aludt a pásztorfiu, elrabolta kis furulyáját és a szobor jobb kezét letörte s a Janesi zsebébe rejtette el.

Reggelre kelve utnak indult Janesi. Gondolta magában: elvégeztem, a mit a király rám bízott, megyek ujra őrizni a nyáját. A főajtónálló mester pedig a királyhoz sietett és beárulta Janesit, hogy elkészítette ugyan a szobrot, de jobb kezét ellopta!

Roppant méregbe jött Amarus király. Megparancsolta hát, hogy rögtön hozzák viszsza Janesit az elloptott aranyjobbkezével és zárják a legsötétebb tömlőzbe, holnap pedig ki kell végezni. Ma is kivégeztette volna Janesit a király, de annyira megtetszett Porfúrának a szobor, hogy kérve-kérte apját: csak ma hagyja még életben azt az ügyes pásztorfiut. haj, be haragudott Janesira, a miért a jobb kezét lopta el annak a szobornak, mikor egyebet is lophatott volna, ha már lopni akart mindenáron! De azért a szobrot szobájába vitette s a mint meglátta gyémántos madárkája, olyan szépen énekelt, mint meg soha ezelőtt.

Este, mikor lefeküdt a szép király kisasszony, hallja, hogy a sötét szobában megszólal valaki és így panaszkodik:

Szobor vagyok, de fáj a jobb kezem,

A fájdalmat szívemben érzem:

Sajnálom azt a jó pásztorfiut,

Ki börtönében is szeretni tud

Téged, te szép királyleány . . .

Porfúra félelmében atyjához futott és és reszketve mondta el, hogy valaki van a szobában és hogy miket beszél.

A király tehát maga mellé vett két fegyveres szolgát, hogy kikutassa velük Porfúra szobáját. Ee senkit se találtak, még a százegyedik szobában sem.

A mint ujra lefeküdt a királykisasszony ismét hallja, hogy a sötét szobában megszólal valaki és így panaszkodik:

Hidd el: nem törte ő le jobb kezem,

Mégis lakolni fog keservesen.

Sajnálom őt, a bus pásztorfiut,

Ki börtönében is szeretni tud

Téged, te szép királyleány . . .

Ez már mégis valami! Itt csakugyan kell valakinek elrejtőznie lenni. Porfúra fölverte álmából édes atyját, hogy megint megszólalt az a láthatatlan valaki.

Erre a király elrejtőzött a két fegyveres szolgájával a Porfúra szobájában. De nem hallottak semmit. Elmúlt egy óra . . . két óra . . . s még nesz se hallatszik. Egyszer csak megrázkódik a szobor, elevenné válik és így panaszkodik:

Az ajtónálló mester törte le,

Azért hiányzik jobb kezem feje.

Szánjad király a jó pásztorfiut,

Ne hidd, ne hidd, hogy ő tán lopni tud,

Ne hidd, hatalmas nagy király! . . .

Ekkor a király előrohant rejtékhelyéből, hogy megfogja ezt az élő szobrot; de ez hirtelen megrázkódott és hideg aranyszoborra lett ismét.

Elbusult a szegény király, Porfúra még jobban. Hogy lehetne föltámasztani ezt a szobrot! Ezen tanakodtak. Eészükbe jutott a pásztorfiu.

— Ha életre tudod kelteni ezt a szobrot, — szólt a vasláncokban elővezetett Janesihoz a király, — azonnal szabaddá teszlek s azonfelül királyilag jutalmazlak.

Janesi elszomorodott s azt felelte, hogy

nem tudja életre kelteni mert a kis furulyáját elrabolta tőle a főajtón álló mester. Pedig ha azon fujná most a szebnél szebb nótákat, ugy tánczolna ez a hideg aranyszobor, hogy senki különben.

A főajtón álló mester, a ki hallotta ezt a beszédet: sáppadt-zöldült mérgében, a miért rávallott Janesi. Éppen ezért vette rá a királyt, hogy végeztesse ki azonnal Janesit, mert ő hazudik, csak rajta akart boszút állani.

És ekkor ujra megszólalt a szobor és így panaszkodott:

Hazug, király, a főajtónálló mester!

Mit ő beszél: magaddal ne hited el.

Ki mert ártatlan, már csak sirni tud,

Ne öld meg őt, te nagy király! . . .

Most lett még csak dühös a főajtónálló mester: Dühében kirántá kardját és az áruló szoborhoz sujtott. De abban a pillanatban Porfúra is holtan rogyott össze, mert az a vágás őt is találta.

A király fájdalmában futós paripája farkára kötötte a főajtónálló mestert, a mely aztán aztán a város utcáin végig húzgálta, míg meg nem halt, azután a végén temetetlen hagyták a tetemét.

Janesi titkon kivette a zsebéből kis furulyáját és eltemette a rozszelkű főajtónálló mestert. Innen visszament a királyi palotába és belopódzott a kriptába, hol időközben Porfúrát üvegkoporsóba kiterítette a király és oda bemenni senkinek se volt szabad. — Mélabus énekeket fujdogált a halott koporsója mellett és az fölnyitotta szemeit. . .

— Hol vagyok? — kérdezte, mintha most keine fel álmából.

— Itt vagy szép királykisasszony . . . de ne kérdezd, hol vagy. . . Jer velem atyádhhoz, vár azóta minket, — mondta neki Janesi.

Szépen kiemelte az üvegkoporsóból és úgy mentek a király elébe. A király majd hogy sóbálványyá nem vált, annyira megörült.

— Felséges királyom, — szólt Janesi, bátran szemébe nézve a királynak, — ha még most se szolgáltam rá uri kegyelmedre, itt a kezem, meghálálom a jóságát, ha nekem adja feleségül aleányát. Isten látja a lelkem, szeretem Porfúrát. Meguntam már a magányosságot, vele szeretném őrizni a nyáját.

— No, nem bánom Janesi, — azt mondja erre a király, — hozzád adom feleségül a leányomat, ugy sincs más fölégénye; de csak ha itt fogtok lakni ebben az új palotában és nem őrzöl többé nyáját!

— Na jól van hát, legyen meg a kegyelmed akaratja.

Még az nap megvolt a kézfogó, három hétre a lakadalom.

Janesi ezentul is gondosan megőrizte kis furulyáját, mit az édes anyja adott volt neki, mert nagyon jó gyermek volt világtaljes életében és ezen kis furulyával sok csudát művelt mint király is, mert Amarus király halála után ő uralkodott.

Most is él, ha meg nem halt.

Számталány.

7 2 9	A jövődöböl is jövődöl.
3 2	Nem hiányzik ételedből.
1 6 1	Predikál ez a templomban.
5 8 1 2	Színnek vele, a hol bor van.
1 2	Olaszország egy folyója.
3 4 7 2	Ez is folyó ott Borsodba.
9 6 3	Királya a madaraknak.
5 6 7 8 9	E betük egy nevet adnak.
1—9	Ismeri őt minden gyermek,
	Ir ő sok szép mesét, verset.
	Megmondja „Az én újságom“
	Kit rejt el most e talányom.

**A gazdasági tanintézet
hópehely és rózsa krumpli termése**
mázsánként házhoz vive 2 frttal kapható, megrendelhető a
tanintézet iroda helyiségében, a fűvészkert mellett.

Meghívás
a debreczeni termény- és áruraktár részvénytársaság
1895. szeptember hó 29-én d. e. 10 órakor
a városháza nagytanácstermében
tartandó
évi rendes közgyűlésére.

T Á R G Y A K:

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság évi jelentése.
2. A lefolyt 1894/95. üzleti év zárszámadásai, a mérleg helyben hagyása és a felmentvény megadása.
3. A nyereség felosztása, az osztalék megállapítása.
4. Sorrend szerint kilépő két igazgatósági tag helyének választás utján betöltése.

Debreczen, 1895. szeptember 1-én.
Az igazgatóság.

Jegyzet: A közgyűlésen résztvenni szándékozó részvényes köteles — az alapszabály 24. cikkje alapján — részvényeit a közgyűlés előtt legalább egy nappal a társaság pénztáránál vagy a „Debreczeni ipar és kereskedelmi banknál” — tényleg és igazoló jegy kizolgáltatása ellenében — letenni.

LÓHERE ÉS LUCZERNA MAGVAKAT
vásárlók bármily mennyiségben.
Ajánlatokat egy nagyobb mintával a készlet és legvégső
ár megjelölésével kérek.
Továbbá saját aranka tisztító gépeimen tisztítok ló-
herét és luczernát, tökéletes arankamentességig, cse-
kély bérfizetés mellett.

KONTSEK GÉZA
magkereskedése Debreczen, Kossuth-utca.

Keil Alajos-féle
Padlózat-fénymáz
(Glasur)

legkitünőbb mázó-szer puha padló számára, 1 nagy palaczk ára 1 frt 35 kr.
1 kis „ „ „ „ 68 kr.

<p>Viaszk-kenőcs legjobb és legegyszerűbb beeresztő- szer kemény padló számára. Egy kö- csög ára 60 kr.</p>	<p>Arany-fénymáz képkeretek stb. bearanyozására. Egy kis palaczk ára 20 kr.</p>
--	--

Fehér „Glasur”-fénymáz.
Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujjonni befestésére.
1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr.
Mindenkor kaphatók:

Szent-Királyi Tivadar kereskedésében
DEBRECZENBEN.

Legujabb

3 lábas disz-szalonzimbalmok pe-
dállal és porvédő tetővel,
mely egyszerűbb hangjegytartóval szolgál, azontul külön-
féle egyszerűbb, szintén pedálos zimbalmok a legjutá-
nyosabb árban és kedvező feltételek mellett kaphatók

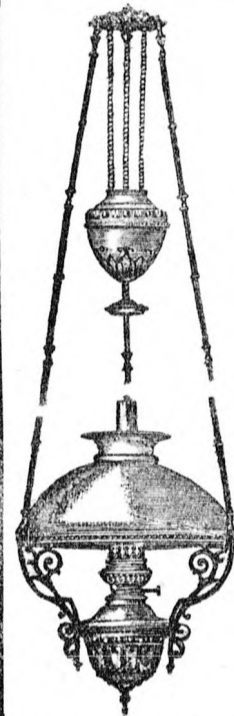
Varga Pál

cs. és kir. szab.
hangszerkészítőnél,
BUDAPEST, Akácfa-utca 5. sz.

a Népszínház átellenében.
Ugyanott a millenium kiállításra szánt zimbalmó látható.
Arjegyzéket ingyen és bérmentve küld.

Kaszanyitzky Endre

DEBRECZENBEN, főpiacz 1900.,

Nagyválaszték és jutá-
nyos árak mellett ajánl
Porzellán, Chinaezüst

Bronz

és
Majolika
ujdonságokat,

DITMÁR, BRÜNNER s
hazai gyártmányu
asztali és függő

lámpákat,

nap- és
villámegőkkel,
porcellán-, ét-,
kávét, thea-
ugyszinte midennemű

tüveg-, ivó- és likörkészleteket.

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan
teljesíttetnek.

Arjegyzékkel kívánatra bérmentve szolgálók.

Alapított 1863-ban.

Világhírűek

Trimmel N. János

BÉCS mellett, VII. 1/2. Kaiserstrasse 74.
Általánosan készített és érmet nyer

kézi-harmonikumok.

Mindenemű
zenehangszerek

NAGY RAKTÁRA:
Hegedűk, Csiterák, Fuvolák, Occa-
rinok, Szájharmonikumok, Madár-
művek stb. stb.

Önjátszó s a hangban felülmúlhatat-
lan svájci aczéljátékoszerek, Zene-
albumok, üvegek stb. stb.

Mintakönyv ingyen és bérmentve.

V
D
M
A
A
Az ura
mely c
zataina
jelentő
tudta
Helyéb
delmek
Cs
először
hallgas
lyi leir
a ház
program
Az
lesz. A
bizottsá
után ke
Els
kérdése
a mely
vallás s
kedik s
egyházp
építésén
Az
nak kér
nyer (m
helyről
gadja a
dosításá
tesítés a

A DEB

A sz
tolta meg
Évek
kor dobta
gyobb sz
A b
szott — r
Felhajtott
tárczája
képpen
hajlongás
neki ind
nak.
Nos
tünk ki a
pénzérték
Csigavér
A t
haladt vég
rakatok re
szórtak az
lámaira.
Élettől
szende a
alak, hala
udvarias g
Szembebe
lyal nézett
Ti se